

Rebregar i rebentar la catalanitat com sigui

CONCULCACIONS (38)

Desprestigiar, destruir i fer desaparèixer qualsevol signe de catalanitat allà on sigui, és, ha estat i segurament continuarà essent, una malaltissa i constant obsessió dels espanyols. Històricament, la iniciativa catalana ha estat molt més creativa, fructífera, i evolucionada que la mentalitat castellano-espanyola, basada sistemàticament en el furt, la imposició guerrera i una preocupació constant per a apoderar-se de tot allò que ells han estat negats a crear per si mateixos. Aquesta reiteració històrica és manifesta repetidament i se'n pot fer un recull exhaustiu que ompliria volums i més volums.

Sols em referiré a fets a l'entorn del descobriment d'Amèrica i la seva època. Evidentment no me n'he d'atribuir cap autoria historicista, sinó que simplement repassaré fets i situacions que pertanyen a autors diversos. La major part d'ells els podem trobar en els llibres escrits per En Jordi Bilbeny, en referència tant a Cristòfor Colom com a la revisió històrica de la famosa descoberta, que resta molt lluny de la versió oficial, completament castellanitzada o espanyolitzada després, sense el més mínim escrúpol i respecte a la veracitat dels fets i solament impulsada per un interès netament transgressor dels fets històrics ocorreguts, contravenint el que els calgui per apropiari-se del prestigiós èxit que suposa una empresa d'aquesta envergadura i el seu rendiment econòmic.

Malgrat cada dia sembla més clar que Colom no va ser el primer en fer aquesta arriscada travessa, sí, és evident que va ser el primer a fer-la com a resultat d'importants estudis, una exhaustiva documentació, així com una àmplia i pionera infraestructura nàutica existent a Catalunya, que al llarg de molt temps li va permetre emprendre la seva obra amb responsabilitat, eficàcia i una garantia en la planificació, que s'han de qualificar de notables i genials.

Com a primera situació hem d'admetre que als segles XIV i XV, no existia cap cort estrictament espanyola. Ferran era el rei de la corona catalana i Isabel era la regent de la corona castellana. Les dues nacions, en igualtat de poders es regien per si mateixes i cap de les dues tenia poder sobre l'altra, contràriament a la historiografia que insinua la creació d'una Espanya única, ancorada en aquest reialme, que es va realitzar o imposar en temps posteriors.

En la història oficial espanyola ells sols parlen de corona aragonesa, com a primera esbandida de catalanitat aportada per aquests manipuladors. I per asseverar aquesta tergiversació, queda clar que les famoses Capitulacions les va signar el representant de la corona catalana En Joan de Coloma en qualitat de secretari del rei català. Cal tenir també present que la còpia del contracte de les Capitulacions està guardat a l'Arxiu Reial de Barcelona, registrat per En Joan Roís de Calcena, escrivà i segellador de la Cancelleria catalana. Els Comte Reis catalans eren catalans i en català tota la bibliografia i documentació creada i per posar-ne un exemple citarem El Llibre des Feits escrit o dictat pel rei català Jaume I El Conqueridor.

Tornant a la preparació de la primera expedició, la moneda que es va utilitzar era el ducat, en aquells temps únicament moneda catalana ja que a Castella imperava el maravedís com a moneda pròpia. Per exemple els diners que va avançar el valencià En Lluís de Santàngel, l'escrivà de racions de la tresoreria reial eren contabilitzats en ducats i a la tresoreria catalana. El ducat català va ser la moneda que va finançar els tres primers viatges de Colom. Posteriorment el 1497 els Reis Catòlics van ordenar la introducció del ducat als municipis castellans, acompanyat de certa resistència per part del poble per ser considerada una moneda estrangera.

Un altre buidatge de catalanitat aportat pels castellans és el que fa referència al símbol català més representatiu que és la bandera catalana. Aquest estandard, que originàriament estava integrat per diferents pals vermells (dos, tres, quatre, cinc o més) sobre fons grog, és el que figura en la documentació original de l'època i que posteriorment, principalment durant el segle XVI, ha estat deformat, anul·lat o reconvertit en banderes castellanes per aquesta caterva de falsificadors i ocultadors de la catalanitat del descobriment i tantes altres coses.

Aquesta dèria de castellans i espanyols arriba a extrems incomprensibles, com és el canvi de noms propis de personatges catalans que intervingueren en el descobriment, així com de noms de localitats i poblacions on es van succeir fets importants. També hi ha gentilicis falsejats per la intervenció d'aquests adulteradors.

Alguns exemples: el primer i més escandalós és el canvi de nom de la població de Pals de Empordà, d'on va sortir el primer viatge, pel de "*Palos de la Frontera*" en alguns cassos, per "*Cadiz, Sevilla*", etc... també "*Palos de Portugal*" que no ha existit mai, com tampoc el riu "*Saltes*".

En quan a noms en destacarem dos o tres cassos, perquè són una infinitat els que han estat adulterats una i altra vegada fins que en ocasions els propis falsaris es contradueixen entre ells. Els tres germans Yàñez Pinzón que eren uns portuguesos establerts a Pals, se'ls fa passar per andalusos. De Joan Cossa n'han dit tantes coses que fa vergonya, que era Basc, de Santander, del Puerto de Santa Maria, quan sembla ser que era un militar napolità que va venir a parar a Catalunya junt amb el seu germà Gaspar Cossa que va residir a Castelló d'Empúries. Existeix una pintura de Joan Cossa cofat amb barretina. Un darrer cas, per no fer excessiva aquesta aproximació, és el de Mossèn Pere que els espanyols tradueixen com a "*fray Juan Pérez*" i el situen al convent de "*la Rábida de Palos de la Frontera*". Per resumir, direm que segons s'ha investigat era un famós astròleg, cosmògraf i doctor en medicina de la família dels senyors del castell de Sant Miquel, situat als afores de Pals i que de cap manera era capellà o religiós.

Amb aquests brevíssims i poc detallats exemples veiem clarament quina és la tendència dels constantment manipuladors de la història, no per una investigació incompetent sinó per la voluntat de forçar els esdeveniments perquè aparentin el que no són, castellans. Ja no parlem del nom del descobridor que els castellans el citen sempre com a "*Colón*" o admeten la versió genovesa de "*Colombo*", o el que els convingui per rebregar i retorçar la catalanitat com sigui.

Vull dedicar aquest darrer paràgraf a una efusiva felicitació a En Jordi Bilbeny per la seva magnífica tasca investigadora que els catalans no li agraiem mai prou. Un dia o altre és segur que esclatarà l'estri de rellogeria que representa la seva labor i ajudarà a desemmascarar el feix de mentides i tergiversacions que els de sempre han aplicat. El dia que comenci a recuperar-se la veritat històrica que ens han amagat, segur que canviarà inevitablement el clima de relacions entre aquesta Espanya i la nostra Catalunya. Crec fermament que la llavor d'En Jordi Bilbeny ens aportarà un país en plena restauració, molt més conscient de la seva realitat i projecció i un aspirant indubtable com a nou estat independent dins d'Europa actual.

